

Elias Kerckmand, ook wel Keerekmant genaamd, gaf
in 1635 te Amsterdam zynen Lof der zeevaart uit.

Hij bevond zich tydens het beind van Joan Maurits
van Nassau in Brasilië; behoorde daer in 1639 tot de
politieke raden van den Landvoogd (Nedjcher, les Hollandais
en Breuil 102) nadat hij in 1638 door deen met het beind
van het landjschap, Kapiteinjschap, Parahiba was bekleed; deed
in 1641 van uit dat gewest eene ontdekkingsreis door de
binnenlanden van Brasilië (Veegens J. M. van Nassau 291), en
vermelde Hendrik Prouwer op den togt naar Chili, volgde
dese als opperbevelhebber der ordenning op (Veegens 303-308),
^{hem} den 28 December 1643 op het Reijf terug en thierf
daar op het punt van over dien terugkeer voor den rechter
te worden geroepen (Nedjcher 134). Dese laatste byzonderheid
was mij bij het schrijven van den Joan Maurits ontpraft.
Men vindt te ook in de aantekeninge op V. Harout Geuke,
uitgave van Bilderdyk II, III.)

Heerheit,

Wij hebben alhier voor sekeren tijd gevanghen ghadh een Neapolitaans
edelman overste van 500 Neapolitanen. Dese daer wij hem eerst gevangen
hadde gekregen, versocht, dat ich hem sonnylen eens in persoon offte
mit een brieffe beuechen wilde, dat ich hem toetsyde. Nu gebeurde
dat de menigthe van occupatie mij dat wy te den tin trochten, des
vondt hij mij eenen brieffe, dien ich openude mit daerin geschreuen
vond dan, promissio est obligatio, daer verhoudt ich waer hij segge
wilde ende hem tot hem gegaen. Dit soude mijn heer oock met recht
aen mij mogen schrijven, want ich in mijner laetste ^{let} ijt Peyd aen
mijn heer beloofft hebbe mit teullen manquesen sijn & sonnylen
mit een beuueuen blad pampier te gedeneken, dat ich het
noch toe niet gedaen en hebbe. Edoch de neevuldige betounges
ende mit mijn negligentie hebben de schult alleen.

Ich maecte een lanch bejuntel also mij tot een aengename
missive bequame stoffen gebreken, want sal ich spreken van den
staet der overloze ende welstand deser conquesten, voorwaer die
heefftet so slecht (vermits het tober seourd dat ont wyt het
patria toekomt dat de vyand vastt alleen meester van 't veld is)
dat ict daermade mijn heer meer importuneren soude dan soulagere,
sal ict oock van de profpyfatele commerie van de compaignie
spreken die heefftet so slecht (vermits den vryen handel voor

Herschman van Huygens.

waer iemand van haer allen gebleven was. Den duysteren nacht
overviel ons. Sonder dat daer souden meer sijn blyven leggen dan
gaen loopen. Dit is den eersten schrikkeel dien ick gehouden
hebbe. Ende hebbe daer oock door Gods genade de overwinninge
van godt aghen. Ick newolghde hem 's anderdaeghs te landwaert
in nach dry daeghreyen tot in de deserten van Brasil daer wy
hem niet vindinge wdenkerden. Ende quamen den tweeden daer
alhier in Paraiiba wederom 't huyt. Wy lieken achter niet doden
en hadden serten geguckten, een diwelijke dedert noch een gestoven
is. Het veynd liet achter over de vyff en twintig doden en vyff à
seff gevanghen, slegten menighe van geguckten mede. Hoe
victorie hebbe mit by my alleen verhangen konnen, sondaer myn
Heer dezelve bekent te maken, verhoopende myn Heer sal
heit in dese mijne blydschap huwens mit my verhangen, gelyck
ick sal daer een letter van myn heer sijn hand' sende, die my
sijn gezondheid en goede dispositie sal komen aenmelden.

Wraemede Edelgebrenge hooghgeleerde wyre een wonsienige
heer wil sijn E. G. medegaderen sijn E. L. sijn ende familie
binnen in de protectie des Alderkoochtes, den selven liddende
sijn E. G. mit sijn hartswenck te willen seggen. Ick
sal ondertuspen my bekomen te sijn en te blyven

W. G. dienstgenegente

E. Herschman

Reduicia de Paraiiba
Dien 9 Decemb. 1636.